

תת"ע (חיפה) 14735-02-25 - מדינת ישראל נ' לינה גרר

תת"ע (חיפה) 14735-02-25 - מדינת ישראל נ' לינה גררשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 14735-02-25

מדינת ישראל

נגד

לינה גרר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[25.11.2025]

כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

החלטה

הנאשמת עתרה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות והמאשימה התנגדה לבקשה. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.

הנאשמת טוענת כי לא קיבלה את הזימון לדיון וכי אינה הנהגת שביצעה את העבירה. לטענתה, במועד ביצוע העבירה אחותה היא שנהגה ברכב, וכי הרכב מצוי בשימוש היומיומי של אותה אחות. הנאשמת מדגישה כי יש לייחס את ביצוע העבירה לאחותה, שלטענתה הייתה הנהגת בפועל.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומצרפת אישור מסירה החוזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו, ומשלא הציגה הנאשמת כל ראיה לסתור את חזקת המסירה העומדת לאישור, הרי שהיא לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה לסתירת החזקה.

כבר פסק בית המשפט העליון כי "טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם) והוסיף באותו מקום כי "גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין".

"משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש" כשמה כן היא שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדוח שנשלח אליו בדואר רשום, מכאן הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת אלא כי מדובר בנסיבות שאינן תלויות בו" עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047/09/22 סלמון נ' מדינת ישראל (24.10.22)

משמצאתי כי הנאשמת זומנה כדין לבית המשפט ולא הראתה חשש ממשי לעיוות דין, החלטתי לדחות את בקשתה. ככל שעוכב ביצוע פסק הדין, הרי עיכוב הביצוע מבוטל. אם הפקידה הנאשמת כספים לצורך העיכוב, יש להשיבם לידיו כפוף לכל מניעה חוקית.

הנאשמת ידאג להסדרת הקנס מול מרכז הגבייה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ו, 25 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.